

חזק וברוך

שמירת העיניים

תכתוב באותיות קידוש לבנה - הקרבנו את שני הכרטיסים הללו שמחירים היה 2,000 דולרים, על מנת שהבן יקיר שלנו לא יראה דברים אסורים!" לפי זה בין-בנין את החטא הגדול של ההורים המפקירים את ילדיהם בתקופת החופש, ואינם יודעים אנה פני הצאן מועדות, עם איזה חברים הם מתקשרים, ואלו תמונות נוראיות מזדקרות לנגד עיניהם.

הגר"י זילברשטיין שמספר את המעשה, מוסיף עוד ומספר "על תשובה ששמענו מאמא אחת, ושגרמה לנו זעזוע נורא. אמא זו, המטופלת בלעה"ר ב-9 ילדים, בכל הגילאים, החליטה לנסוע עם בעלה, בתקופת בין הזמנים של הקיץ, לשווייץ. ולא ליום אחד, ולא ליומיים. 'אני מרגישה שאם לא אצא לשבועיים תמימים לשווייץ, לא תהיה לי מנוחה', אמרה."

"לא נדבר עכשיו על עצם היציאה מן הארץ, והארכנו על כך במקום אחר. ברם, כששאלנו את האמא מי ישמור לה על הילדים בתקופה שהיא לא תהיה בארץ, 'והרי גם את יודעת את הסכנות הרוחניות העצומות המצויות כיום ברחובות-קריה', השיבה, בלי להתבלבל:

'הקדוש ברוך הוא ישמור עליהם'...

"ואני, כיון שלא האמנתי למשמע אוזני, שאלתי אותה שוב את השאלה הנ"ל, והאמא השיבה שכיון שאין לה משפחה אין לנו ברירה אלא לסמוך על הקדוש ברוך הוא, שישמור על הילדים שלנו בעת שהותנו בשווייץ'..."

"אני רוצה לומר, שהדברים הללו זעזעו אותי בצורה נוראה. כיצד האמא היא מעזה להוציא דברים כאלה מפייה?! האם הקב"ה נתן לה את הילדים, כדי שהוא ישמור עליהם?! מי העלה לה ולבעלה, את הרעיון הזה לנסוע לשווייץ, ולהשאיר את הילדים לבדם, ללא השגחה?! האם חסרים מקרים שילדים התקלקלו בגלל סיפורים כאלה, שהורים עזבו את הילדים לבדם, ונסעו להם לנופש?!"

הסכנות הרוחניות הם כה רבות ומגוונות, הם ממש משחרות לפתחינו בכל מיני צורות שונות ומשונות, וחובה קדושה מוטלת עלינו לעמוד על המשמר ולעיתים גם להקריב על מזבח קדושת הבית וחינוכם הטהור של בני ביתנו - דברים יקרים והנאות גשמייות תוך כדי הדגשה שאנו עושים כן על מנת לשמר את הקדושה והטהרה, בין כתלי ביתנו ומוחוצה לה.

כדי להבין מה כוחו של מעשה אחד בלתי כשר, של ראייה אחת לא כשרה, נספר כאן מעשה מופלא על הגאון רבי שמואל וואזנר זצ"ל, בעל 'שבט הלוי', כפי שמסופר בספר 'ברכי נפשי'.

יהודי חשוב באמריקה, שבנו הגיע למצוות, רצה להעניק לילדו מתנה גדולה ויקרה לכבוד הבר מצוה, והודיע לו שלקראת יום ה"בר מצוה" שלו הם ייסעו לארץ ישראל, לבית מדרשו של הרב וואזנר, ושם יניח לו הגאון את התפילין בפעם הראשונה בחייו.

הילד התרגש מאוד מהמתנה הרוחנית שיועדה לו, והכין את עצמו היטב לקראת הטיסה ארצה. האבא סיפר לילדו שהרב וואזנר ביקש ממנו, שמספר ימים לפני שהם מתכוונים לצאת מאמריקה, שיתקשר אליו שנית כדי לוודא שהכל בסדר, ושלא יגיעו לחינם.

האבא כבר רכש את הכרטיסים שעלו לו כ-2,000 דולרים טבין ותקילין. והנה כשבוע ימים לפני הטיסה המדוברת, מתקשר האב אל הרב וואזנר, ולתדהמתו הוא שומע את הגאון האדיר בעל 'שבט הלוי' אומר לו: 'החלטתי שלא כדאי לכם לבוא אלי לבני ברק!'

'מה קרה לפתע?' - שאל האב ההמום; 'הרי הילד כבר מתכוון לכך נפשית זמן רב?'

והגר"ש וואזנר מסביר ומנמק את החלטתו: 'נכון אמנם שיש ענין שבפעם הראשונה שהילד מניח תפילין, הוא יעשה זאת על ידי רב, אבל האם חשבת - אבא יקר - כמה דברים לא טובים עלול הילד שלך לראות במהלך הנסיעה הארוכה שתעשה איתו מאמריקה עד לארץ ישראל? וכי הצר שווה בנזק המלך???'

האב ההמום ניסה להסביר, שהילד בר המצוה עלול להתאכזב מכך בצורה קשה, וכו', אבל כמובן שכל התירוצים והאמתלאות לא הועילו במאומה. 'שום דבר שבעולם אינו שווה שיקריבו עליו את הנזק שעלול להיות לילד מראיית דברים אסורים', פסק הגאון.

והאב המשיך לשאול: 'ומה אעשה עם שני הכרטיסים שכבר קניתי במחיר של 2,000 דולרים?'

עכשיו צריכים לשים אוזניים כאפרכסת, כדי לשמוע מה השיב לו הגאון בעל "שבט הלוי":

"לך ותקנה מסגרת גדולה ויפה, אמר הרב, ותשים בתוכה את שני הכרטיסים, ובראש המסגרת

במסילת נעילה

שבביי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

סע לשלום!

אחד מתלמידיי, מר רו"ר חזיה הי"ו, סיפר לי שבמשך תקופה ארוכה הייתה ברשותו מכונית ישנה ורעועה שהייתה זקוקה לתיקון רציני ולשיפוץ.

מר חזיה ידע שאם ייתפס על ידי המשטרה כשהוא נוהג ברכב בלתי תקין זה - הדבר ייחשב לו כעבירה על החוק והוא יהיה צפוי לקנס כספי ולשלילת רישיון הנהיגה שלו. אולם משמים שמרו עליו מפני המשטרה, וכך הוא התנהל ברכבו ללא מעצור.

ערב אחד, לאחר כינוס של תורה הסייע אותי מר חזיה לביתי ברכבו הפגום. כששב לביתו, עצרו אותו שוטרים לביקורת, וכיון שמצאו במכוניתו כסף רב ומתכות זהב הם חשבו שהוא פושע מאנשי העולם התחתון.

מר חזיה הסביר להם מיד שהסחורה שברשותו חוקית למהדרין, שכן הוא עוסק לפנסתו במסחר חוקי בתכשיטים. אך אנשי החוק ביקשו ממנו לעצור בצד ולהמתין בסבלנות עד שהם יבררו את העניין.

תוך כדי בירור הדברים פנה אליו אחד השוטרים ושאל אותו: "האם ידוע לך שקיימת סכנה ממשית לנסוע ברכב שלך?"

תלמידי השפיל את עיניו ומיד עלה במחשבתו; 'ריבוננו של עולם, הרי ממש עכשיו הייתי בדרך חזור ממצות החסד שגמלתי עם רבי דוד פינטו שליט"א. איך ייתכן שדווקא כעת אפסיד מכך? הרי שלוחי מצוה אינם ניזוקים לא בהליכתם ולא בחזרתם!'

ואז שמע את עצמו עונה לשוטר:

"תודה רבה לך אדון שוטר שאתה מזהיר אותי מהסכנה שברכב בו אני נוהג. דע לך שבכך הצלת את חיי ואת חייהם של אנשים נוספים שנוסעים איתי מידי יום. מי יודע מה היה עלול לקרות ח"ו אם לא היית מזהיר אותי כעת ואני בתמימותי הייתי ממשיך לנהוג ברכב הזה. כעת אתה יכול לקחת את רישיוני, כי אני מבין שזה מה שמגיע לי, ולהבא אהיה זהיר הרבה יותר."

למשמע דבריו השוטר היה המום ונבוך, ואמר לו שהוא יכול לעזוב את המקום מבלי לשלם שום קנס ומבלי שילקח לו רישיון הנהיגה שלו, ובלבד שכבר מחר יזדרז לתקן ולשפץ את הרכב.

ללא שהייה נכנס מר חזיה לרכבו ועזב במהירות את המקום כשהוא מודה לה' על הנס הגדול שנעשה לו.

נצור ראשונך

לצורך תועלת שתהיה

אין הבדל באיסור הסיפור, בין אם הוא מספר לאנשים אחרים, קרובי או רחוקי או לאשתו, אם לא שהוא דבר, שצריך להודיעה מפני התועלת, שתהיה מזה להבא, כגון, שהיא מוכרת בהקפה לאנשים רעים, שיהיה קשה אחר כך להוציא מהם, על כן הוא מספר לה את טבעם הרע ומזהיר אותה שלא למכור להם בהקפה.

מז האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ליצר הרע אין שום גבול!

**"דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו
כי קדוש אני ה' א-להיכם"** (ויקרא יט, ב).

"קדשים תהיו" כותב רש"י היו פרושים מן העריות
ומן הערווה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערווה אתה
מוצא קדושה. ומובא במדרש כי פרשה זו נאמרה
בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלוין בה.

עד כמה גדול הוא היצר הרע בענייני הערווה נלמד
מפסוק הבא (ויקרא כא, יד) "אלמנה וגרושה וחללה
זנה את אלה לא יקח". אסור לכהן גדול לשאת אלמנה.
והסבירו המפרשים שחששה התורה שמא ייתן הכהן
הגדול את עיניו באיזו אשת איש, וכשימצא בתוך
קודש הקודשים ביום הכיפורים, יתפלל אל ה' לזכות
באשה כמו האשה הזו שראה. ואם אין אשה כדוגמתה
- מה יהא אז? וכי תפילת הכהן הגדול תשוב ריקם ולכן
בכדי לקיים רצונו, הקב"ה ימית את בעלה של האשה
כדי שיוכל הכהן לשאת אותה. לכן אומרת התורה כי
אל לו להרהר אחריה, כיון שאף אם ימות בעלה אסורה
היא לו. וכך מעולם לא יעלה על דעתו של הכהן הגדול
לסכן חיי אשה וחיי בעלה, להתפלל בקודש הקודשים
שהקב"ה יזמין לו אשה כמו אשת פלוני שמא אין
כדוגמתה ויסכן חיי בעלה כדי שתתאלמן וישאנה.

והדברים מבהילים ומדברים בעד עצמם.

הייתכן כי בעצם היום הקדוש יום הכיפורים, בתוך
קודש הקודשים, המקום המקודש ביותר - יעמוד הכהן
הגדול ויתפלל כי ברצונו לזכות באשה כאותה אשת
אישה?

והתשובה היא - כן. מפני שליצר הרע של עריות אין
גבולות ובכוחו לשחד אף את האדם הגדול ביותר
ולהגביר בתוכו את התאוה עד להשחית ואף בתוך
קודש הקודשים.

ואומרת הגמרא (במסכת שבת סד, א) בשעה שחזרו
עם ישראל ממלחמת מדיין בקשו להביא קרבן. אמר
להם משה לישראל שמא חזרתם לקלקלכם הראשון
לזנות אל בנות מואב, אמרו לו "לא נפקד ממנו איש".
אמר להם אם כן כפרה למה? אמרו לו - אם מידי
עבירה יצאנו, מידי הרהור לא יצאנו. מיד "ונקרב את
קרבן ה'", עד כאן.

מכאן שאין מי שביכולתו לומר זיכיתי ליבי ושמור
ומוגן אני מפני היצר הרע, כי הגם שלחטוא בפועל
- לא הגיע אך מידי הרהור אין האדם ניצול ואם
לא ישמור עצמו בוודאי יחטא לפחות
בהרהורים רעים.

דברי חכמים

פרפראות לפרשה
משולחנם של חכמי התורה

כלל גדול וכלל קטן

"ואהבת לרעך כמוך אני ה'" (יט, יח)

פירש רבנו ישראל הבעל שם טוב הקדוש זיע"א, על פי מה שנאמר בתהילים
(קכא, ה): "ה' שמרך ה' צלך" על יד ימינך", ומהו הכוונה? אלא ה', הוא כצילו של
האדם, וכמו שצילו של האדם עושה רק מה שהוא עושה - כך גם ה' מתנהג עם
האדם כמו שהוא נוהג כלפי אחרים, אם הוא גומל חסדים ואוהב אפילו כאלה
שאינם ראויים לאהבה - גם ה' יאהבנו ואף על פי שאינו ראוי לכך...

וזוהו הכוונה גם בדברי הכתוב: "ואהבת לרעך" משום ש"כמוך אני ה' - כמו שאתה
תתנהג עם חברך אפילו כשלא מגיע לו כך גם אתנהג עמכם...

בספר 'יסוד צדיק' מובא, שפעם פנה הרה"ק רבי שלומק'ה מזועהיל זצ"ל אל
משמשו הגה"צ רבי אליהו ראטה זצ"ל ושאל אותו על הביאור בדברי רבי עקיבא
(תו"כ פרשת קדושים) "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה", אם הוא אומר
כלל גדול סימן שיש גם כלל קטן, ומהו אפוא אותו כלל קטן? ר' אליהו החריש
והמתין למוצא פי הרבי.

המשיך הרבי ואמר לו ביאור הדברים כך הוא:

למשל אם תשמע שסוחר אתרוגים נודע הרוויח במסחר האתרוגים סכום עתק,
אז הכלל קטן הוא שעינך לא תהיה צרה ברווחיו, כי מה דעלך סאני לחברך לא
תעביד (שבת לא, א), ואילו הכלל גדול הוא שלא רק שלא תכאב על רווחיו אלא
אף גם תשמח בהם כמו שאתה בעצמך הרווחת אותם, וזה הכלל גדול ואהבת
לרעך כמוך!

נציין אגב שהגה"ק בעל החתם סופר זצ"ל, מפרש בספרו 'תורת משה', שרבי
עקיבא אומר כן לשיטתו (ב"מ סב, ב), שדרש "וחי אחיך עמך" - חיך קודמין
לחיי חברך.

(בסוגיה שם נחלקו בן פטורא ורבי עקיבא במקרה ששניים היו מהלכים בדרך,
ולאחד מהם יש קיתון מים - האם חייב לתת גם לשני, ואז ימותו שניהם, או
שישתה האחד ויחיה, בן פטורא סובר "ימותו שניהם ואל יראה אחד מהם
במיתתו של חברו מסברא ולא מפסוק, ואילו רבי עקיבא דורש מהפסוק "וחי
אחך עמך" - חיך קודמים לחיי חברך).

ואם כן, כיון שחיך קודמין כיצד יתכן לומר ואהבת לרעך כמוך, לכן אומר שחיך
קודמין היינו דווקא בענייני העולם הזה, אבל בחיים הנצחיים - בלימוד התורה
חייב ללמד אחרים אפילו אם על ידי כך מבטל עצמו מלימודו, על כן אמר רבי
עקיבא זה כלל גדול בתורה, שבענין לימוד התורה הוא כלל גדול לאהוב את
חברך כמוך.

במה מפטירין

הפטרת השבוע: "ויהי דבר ה' אלי לאמר" (יחזקאל כ)

הקשר לפרשה: הנביא יחזקאל צועק חמס על חטאייהם של ישראל
בתקופתו, שהוא מעניין הפרשה שבה מזהירים ישראל על קיום המצוות
ושלא לעשות כתועבות הגויים.

אנשי אמונה

אורחות חיים מתוך הספר
"אנשי אמונה" לתולדות
צדיקי משפחת פינטו זיע"א

הרב יוסף אסרף, סיפר למו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א, שהוא הגיע פעם מהעיר אקא לעיר מוגאדור, עם שמונה גמלים עמוסי עורות.

כהרגלו, הוא ניגש תחילה אל ביתו של רבי חיים פינטו זיע"א בכדי לקבל ברכת צדיק ועצה טובה, הוא ביקש לשאול כיצד יוכל למכור את הסחורה הרבה שהביא עמו, מכיוון שנוכח לדעת שלסחורתו לא היו קונים וכל כספו הושקע בסחורה זו.

רבי חיים פינטו זיע"א הציע לו שלא ימכור מיד את הסחורה, אלא ישכור מחסן בו יאכסן את כל העורות, ורק כעבור חודשיים ימכור את הסחורה.

רבי חיים המתיק סוד ושיח עם הסוחר רבי יוסף אסרף, והסביר לו כי בעוד חודשיים יעלה מחיר העורות, וכי אז יוכל להרוויח סכום גדול יותר, ואם ימתין יהיה לו שכרו בצידו. ואמנם, הרב יוסף אסרף עשה כדברי הצדיק, והרוויח סכום ענק ממכירת העורות.

ועוד הוסיף כ"ק רבי חיים ובירך אותו, שהעושר לא יפסק ממנו ומזרעו, וכך הוה. ואמנם עד היום בניו ונכדיו שיחיו לאורך ימים טובים מחזיקים במסודות תורה וחסד.

זכור לטוב

משה יתר בדבר אחד מבלעם ובלעם יתר בדבר אחד ממושה.

בן נח נתנבא ארבע מאות שנה על כל העכו"ם ולא קבלו ממנו, מכאן ואילך נתנבא אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ואליהוא בן ברכאל הבזוי ואיוב מארץ עוץ ובעור אבי ואני האחרון שבכולם ואומר לך מה עשו אבותיהם של אלו, כל אחד מהם עמד ובנה מזבח והקריבו עליו שלש פעמים בכל שנה כל אחד שור וכל אחד איל, אבל אתה (שם כ"ג) "בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אלים".

באותה שעה היה הקב"ה יושב ושוחק עליו, לכן נאמר "עמי זכר נא מה יעץ בלך מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור" וגו', מה כתיב בתריה "במה אקדם ה' אכף לא-להי מרומם האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה הירצה ה' באלפי אילים וגו' הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם א-להיך".

ואם תאמר כך הוא גדולתו של הקדוש ברוך הוא, שאם הוא מבקש אכילה ושתייה אין מי יוכל לעמוד לפניו, והלא נאמר (במדבר כ"ח) "את הכבש אחד תעשה בבקר" וגו'. וכי יש רעבון לפניו? והלא כבר נאמר (תהלים נ) "לא על זבחין אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד לא אקח מבייתך פר וגו'. אם ארעב לא אומר לך כי לי תבל ומלוואה האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה זבח לא-להים תודה" וגו'. אם כן למה תקן הקב"ה שני כבשים אחד שחרית ואחד בין הערבים? אלא כדי שיתנו זכרון שלנו וזכרון אבותינו לפניו.

וכך אמר להם הקב"ה לישראל; בני אהובי, כלום חסרת דבר שאבקש ממך? ומה אני מבקש ממך? אלא שתהיו אוהבין זה את זה ותהיו מכבדין זה את זה ותהיו יראים זה מזה ולא ימצא בכם עבירה וגזל ודבר מכוער שלא תבואו לידי פסול לעולם, לכן נאמר "הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם א-להיך". אל תקרי "והצנע לכת עם א-להיך", אלא "והצנע לכת עמך א-להיך". כל זמן שאתה הולך עמו בצנעה יהא הוא ג"כ עמך בצנעה לך נאמר והצנע לכת עם א-להיך.

משה יתר בדבר אחד מבלעם, במשה הוא אומר (ויקרא א) "ויקרא אל משה", ובבלעם כתיב (במדבר כ"ג) "ויקרא א-להים אל בלעם". במשה הוא אומר (דברים ה) "ואתה פה עמוד עמד", ובבלעם הוא אומר (במדבר כ"ד) "נופל וגלוי עינים".

ובלעם יתר בדבר אחד ממושה, במשה הוא אומר (שמות ל"ג) "הודיעני נא את דרכך", ובבלעם הוא אומר (במדבר כ"ד) "וידוע דעת עליון". במשה הוא אומר (שמות ל"ג) "הראני נא את כבודך", ובבלעם הוא אומר "מחזה שדי יחזה".

ראה מה כתיב אצל בלעם (מיכה ו) "עמי זכר נא מה יעץ בלך מלך מואב", ומה ענה אותו בלעם בן בעור וגו', לא בא בלעם אצל בלך אלא לקלל את ישראל, צא ולמד מדבריו הראשונים שדיבר בלעם בשעה ששיגר לו בלך לבלעם שלוחים שנאמר (במדבר כ"ב) "וישלח מלאכים אל בלעם וגו' ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה", והיה לו לבלעם לומר לשלוחי בלך שהוא אינו רוצה לקלל את ישראל, והוא לא עשה כן אלא שמח שמחה גדולה לקלל את ישראל יתר ממה שהיה בלך מבקש ואין שינה באה עליו כל הלילה, שנאמר (שם) "ויאמר אליהם לינו פה הלילה וגו' ויבא אלהים אל בלעם" וגו', וכיון שא"ל הקב"ה לבלעם שילך עמהם כמו שנאמר (שם) "ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם", היה לו לומר רבון העולמים לא איש אתה שתכזב ולא בן אדם אתה שתגלע מעשי ידך הללו חביבין בני חביבין הם בני אברהם יצחק ויעקב שעשו רצונך בתורתך, והוא לא עשה כן אלא שמח שמחה גדולה והשכים ללכת מיד, שנאמר (שם) "ויקם בלעם בבוקר", מה כתיב בתריה? "ויחר אף א-להים כי הולך הוא". אמר הקב"ה לפמליא שלו ראו זה שהוא יודע שאני מכיר כל המחשבות שבלב כל אחד ואחד ועכשיו הוא הולך לקלל את ישראל, לכן נאמר "ויחר אף א-להים".

כיון שבא בלעם אצל בלך, היה לו לבלעם לומר לו לבלק מה לך לאותן הדברים להלחם עם ישראל שתמצא לך על ידיהם מכות גדולות ותאבד מן העולם, והוא לא עשה כן אלא אמר לו לבלק שם

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +972585207103 • עברית +541141715555

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר לפי פרשות השבוע, חגים ונושאים שונים.

שמעו ותחי נפשכם